ਡੀ. ਦੇਵਰਾਜ

v.

ਓਵੈਸ ਸਬੀਰ ਹੁਸੈਨ

(2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 458)

ਜੂਨ 18, 2020

[ਆਰ. ਭਾਨੁਮਤੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973:

ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 – ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਹੋਲਡ: ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 197 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ.170 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ - ਐਸ.ਐਸ.197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਮ (ਅਪਰਾਧ) ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

.482 – ਆਯੋਜਿਤ - ਦਾਇਰਾ: ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ
ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 170 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 197 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ 170 - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ
ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ - ਕਿਹਾ: ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਚਾਹੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ / ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਬੇਲੋੜੀ ਜਵਾਬੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਕਾਰਜ। [ਪੈਰਾ 32] [466--; 467-]

1.2 ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੰਗ, ਬਦਲਾਖੋਰੀ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਓ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ

ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ। [ਪੈਰਾ 68] [482--]

1.3 ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਜੁਰਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 170 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 69][483-ਏ-ਬੀ]

1.4 ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ, ਇਹ ਕੰਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ

ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਇੰਨਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 70, 71] [483--]

ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 72] [483--]

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ
ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। [ਪੈਰਾ 73] [483--]

ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਤਹਿਤ। ਕੀ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 74 ਅਤੇ 76] [483-; 484-,]

ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ ਬਨਾਮ ਐਚਸੀ ਭਾਰੀ ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 44: [1955]
2 925 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਪੁਖਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੁਖਰਾਜ ਵੀ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 701: [1974] 1 ਐਸਸੀਆਰ 559;
ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਵਸਥਾ
ਪੈਪਸੂ ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 309: [1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1302; ਅਵਸਥਾ
ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (2004) 8 ਐਸਸੀਸੀ 40:

[2004] 3 ਐਸਸੀਆਰ 504; ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤਿਆ ਰਾਮਯਾ ਮੁਨੀਪੱਲੀ
v. ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 287 : [1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ
1177; ਪੀ. ਅਰੁਲਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 776: [1967] 1 ਐਸਸੀਆਰ 201; ਬੀ.
ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ.
ਕੋਚਰ (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 177: [1980] 1 ਐਸਸੀਆਰ 111;
ਵਿਰੁਪਾਸੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਕਦੰਬਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ

ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 849 : [1963] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 6; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
(ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 5. ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 72: [2012] 9 ਐਸਸੀਆਰ 125;
ਸ਼ੰਕਰਨ ਮੋਇਤਰਾ ਬਨਾਮ . ਸਾਧਨਾ
ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 584: [2006] 3 ਐਸਸੀਆਰ

305; ਕੇ.ਕੇ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 195: [2000] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 312;
ਡੀ.ਟੀ. ਵਿਰੁਪਾਕਸ਼ੱਪਾ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੁਭਾਸ਼ (2015) 12 ਐਸਸੀਸੀ 231: [2015] 5 ਐਸਸੀਆਰ 534; ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਅਹਿਮਦ ਜਾਵੇਦ ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਮਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 5 ਐਸਸੀਸੀ 7:
[2001] 3 766 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
(2016) 12 ਐਸਸੀਸੀ 87: [2016] 6 ਐਸਸੀਆਰ 295; ਸੱਤਿਆਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਰਾਠੀ, ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਂਦਰੀ ਸੀਬੀਆਈ (2011) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 : [2011] 6 ਐਸਸੀਆਰ 138; ਅਵਸਥਾ
ਆਂਧ੍ਰਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਐਨ ਵੇਣੁਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 33 : [1964] 3 ਐਸਸੀਆਰ 742 - ਵਿਲੱਖਣ।

ਡਾ. ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43; ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1947 ਐਫਸੀ 9; ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਆਰ ਏਅਰ 1948 ਪੀਸੀ 128; ਭਾਨੁਪ੍ਰਸਾਦ ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਦਵੇ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
ਗੁਜਰਾਤ ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1323: [1969] 1 ਐਸਸੀਆਰ 22;
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1786;
ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1987) 4 ਐਸਸੀਸੀ 663: [1988] 1 ਐਸਸੀਆਰ 450; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 72: [2012]
9 ਐਸਸੀਆਰ 125 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

2.1 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ, ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 77] [484--]

2.2 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ
ਨੰਬਰ 12/2012. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 78] [485-]

2.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ

ਸ਼ਿ

ਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 245 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। [ਪੈਰਾ 80] [485--]

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1992) ਬੇਨਤੀ 1 335 : ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (2004) 8 40 : [2004] 3 504 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[1955] 2 925	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 32	
[1974] 1 559	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 33	
[1955] 1 1302	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 34	
[2004] 3 504	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 36	
	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 52	
[1955] 1 1177	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38	
[1967] 1 201	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 39	
[1980] 1 111	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 40	
[1963] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 6	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 41	
[2012] 9 125	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 45	
[2006] 3 305	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 46	
[2000] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 312	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 48	
[2015] 5 534	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 54	
[2016] 6 295	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 57	
[2011] 6 138	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 57	
[1964] 3 742	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 58	
[1969] 1 22	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 60	
[1988] 1 450	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 62	

[2012] 9 ਐਸਸੀਆਰ 125 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 63

[2001] 3 766 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 65

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.
2020 ਦਾ 458.

2017 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 319 ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.01.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸੱਜਣ ਪੁਵਾਇਆ, ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸਰ ਏਡੀਵੀਐਸ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸਿੰਘ, ਬਾਲਾਜੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੱਲਵੀ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਰਿਮਾ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਰਾਏ, ਹੁਸੈਨ ਮੁਇਨ ਫਾਰੂਕ, ਸਮਤ ਬੀ ਸੁਧਾ, ਸਾਹਿਲ ਭਲਾਈਕ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਗਿਰੀ, ਸਿਧਾਰਥ ਗੌਤਮ, ਏ. ਇਮਰਾਨ, ਕਰਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਰੁਣ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਕਿਤਾ ਤਿਵਾੜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 31-1-2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ 27-12-2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੈਟ੍ਰਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰਰੇਟ , ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਸਿਟੀ 2013 ਦੇ ਪੀਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 17214 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ 2013 ਦਾ ਪੀਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 17214
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ, 220, 323, 330, 348, 506 ਬੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ 27.12.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ
ਐਫ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। 10-8-2012 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੰਗਲੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪਰਾਧ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਨੇ ਉਲਸੂਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2012 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੰਗਲੌਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ, ਬੰਗਲੌਰ ਨੂੰ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ.
ਪੁਲਿਸ (ਪੂਰਬੀ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ ਦੇ ਏ ਨੇ ਉਲਸੂਰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।
ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨੰਬਰ 12/2012 ਤੱਕ।

ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪਰਾਧ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੌਂਪੇ 2-1-2013 ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ
ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਹੈ।
ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਅਪਰਾਧ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਓਵੈਸ ਸਬੀਰ ਹੁਸੈਨ/ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ				
ਐਸ. ਐਲ. ਨਹੀਂ।	**ਮਿਤੀ**	**ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ**	**ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ**	**ਸੈਕਸ਼ਨ**
[illegible]	[illegible]	ਐਚਐਸ.ਆਰ ਲੇਆਉਟ,	110/2013	ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420, 465,

ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਵੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਲਬਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਕੁੱਲ 13 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ				
ਐਸ. ਐਲ. ਨਹੀਂ।	**ਮਿਤੀ**	**ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ**	**ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ**	**ਸੈਕਸ਼ਨ**
1	01.09.2009	ਐਂਡਰਸਨਪੇਟ, ਕੇਜੀਐਫ	3/2009	ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 143, 149, 354, 504, 506
2	01.11.2009	ਐਂਡਰਸਨਪੇਟ, ਕੇਜੀਐਫ	4/2009	ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107
3	02.12.2009	ਐਂਡਰਸਨਪੇਟ, ਕੇਜੀਐਫ	13/2009	ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 379,427,447, 500
4	04.02.2009	ਐਂਡਰਸਨਪੇਟ, ਕੇਜੀਐਫ	51/2009	ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107
5	10.03.2011	ਹਾਈ ਗਰਾਊਂਡ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ	187/2011	ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 506

7	21.03.2012	ਐਂਡਰਸਨਪੇਟ, ਕੇਜੀਐਫ	27/2012	ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107
8	02.01.2013	ਅਸ਼ੋਕਨਗਰ, ਬੰਗਲੌਰ	52/2013	417, 419, 420, 465, 468, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471, 120 (ਬੀ), ਆਰ / ਡਬਲਯੂ 34
9	25.05.2012	ਹਾਈ ਗਰਾਊਂਡ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ	135/2012	423, 404, 465, 468, 471, 472, 474, 475, 476, 463, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 464
10	03.05.2013	ਸੰਜੇਨਗਰ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ	75/2013	420, 468, 471, 506 r/w 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
11	21.08.2011	ਹਾਈ ਗਰਾਊਂਡ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ	153/2011	ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 468, 471, 420, 506

ਉਲਸੂਰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੰਬਰ 12/2012 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 116 ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ, ਪਹਿਲੀ ਕਰਾਸ, ਨਿਊ ਬੀਈਐਲ ਰੋਡ, ਬੰਗਲੌਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ (ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2012) ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

9. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 27-2-2013 ਨੂੰ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ 28-2-2013 ਨੂੰ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28-2-2013 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਆਈ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1-3-2013 ਨੂੰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਕਾਰ ਟਾਟਾ ਮੰਜ਼ਾ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕਾਰ ਐਚਐਸਆਰ ਲੇਆਉਟ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ੨੦੧੩ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ ੧੧੦ ਐਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

2-3-2013 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੇਐਮ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2013 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ (ਐਚਸੀ) ਨੰਬਰ 57 ਵਜੋਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਥਿਤ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ। 4-3-2013 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜੈਦੇਵ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਕਾਰਡੀਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ 4-3-2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

6-3-2013 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ (ਸੀ.ਸੀ.ਬੀ.), ਬੰਗਲੌਰ ਵਜੋਂ 2013 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ (ਐਚ.ਸੀ.) ਨੰਬਰ 57 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ
ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਸਾਬੀਰ ਹੁਸੈਨ @ ਉਵਾਇਜ਼ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 381 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਹਲਾਸੁਰੂ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2012 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
8-03-2013 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਬਿਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 2013 ਦੀ ਡਬਲਯੂਪੀ (ਐਚਸੀ) ਨੰਬਰ 57 ਦੱਸਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਠ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

18-3-2013 ਨੂੰ, 2013 ਐਚਐਸਆਰ ਲੇਆਉਟ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 110
ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 2013 ਦੇ ਪੀਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 17214 ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ
ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਆਈਆਈਆਰਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ।
ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 27-2-2013 ਤੋਂ 4-3-2013 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਵਧੀਕੀਆਂ।

27-12-2016 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਆਈਆਰਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਨੇ 2013 ਦੇ ਪੀਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 17214 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਹੀਂ
ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 319 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 17214 ਦੇ 27-12-2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
2013 ਵਿੱਚ।

31-1-2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।
ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬ੍ਰਰੀ ਕ੍ਰਰਨ੍ ਲ੍ਈ ਅਪਰ੍ਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 245। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

31-1-2018 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੨੪੫ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਖੇਪ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 2013 ਦਾ ਪੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 17214 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2013 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

(170. ਰੰਗਾਂ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (1) ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਰੰਗ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।
ਗਲਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਰਣਨ ਵਾਲਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਟੈਂਡਰ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ
ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਬਾਰੇ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਇੱਥੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

197. ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜੱਜ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਸੀ ਜਾਂ
ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ
ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇਗਾ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ-

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਸੀ;
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇ
ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਆਦ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਧਾਰਾ
(ਅ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ।

(3) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਬੰਧ
ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸੈਂਟਰਲ " ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ
ਸਰਕਾਰ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਹੈ, "ਰਾਜ " ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਾਜਨ ਪੂਵਾਇਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ
ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ 27-12-2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਸ੍ਰੀ ਪੂਵਾਇਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਸੀ-
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੂਵਾਇਆ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 27.02.2013 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
28.02.2013, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਪੂਵਾਇਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕੋਰਸ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ

ਇੱਕ ਜੁਰਮ। ਕਥਿਤ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੰਮ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਸ ਲੂਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1973, ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਡੀਟੀ ਵਿਰੁਪਾਕਸ਼ੱਪਾ ਬਨਾਮ ਸੀ ਸੁਭਾਸ਼ 1, ਵਿਰੁਪਾਕੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਕਦਮਪੁਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ 2, ਸ਼ੰਕਰਨ ਮੋਇਤਰਾ ਬਨਾਮ ਸਾਧਨਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ 3 ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 4. ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਵੀ. ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੇ.ਯੂ.

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰੀਰਕ ਤਸ਼ੱਦਦ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ। ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

[1] (2015) 12 ਐਸਸੀਸੀ 231

[2] ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 849

[3] (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 584

[4] (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 195

[5] (2004) 8 ਐਸਸੀਸੀ 40

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ।

ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲੇ:

ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.6 ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ [7]

ਭਾਨੂਪ੍ਰਸਾਦ ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਦਵੇ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 8

(4) ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਨ ਵੇਣੁਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸੱਤਿਆਵੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਠੀ, ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਸਟੇਟ ਥ੍ਰ. ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. 10

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.[11]

(7) ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।[12]

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ
ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ.

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ / ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ

[6] (2016) 12 ਐਸਸੀਸੀ 87
[7] ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1786
[8] ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1323
[9] ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 33
[10] (2011) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1
[11] (1987) 4 ਐਸਸੀਸੀ 663
[12] (2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 72

ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ
ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਜਵਾਬੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਸੀ. ਭਰੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"... ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ..... ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਪੁਖਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੁਖਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 14 ਇਹ ਅਦਾਲਤ
ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

> "2. .. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ
> ਬੇਲੋੜਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
> ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.
> ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ, ਜੋ ਬਣਦਾ ਹੈ
> ਅਪਰਾਧ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ
> ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਜੁਰਮ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
> ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ
> ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
> ਅਹੁਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ
> ਅਜਿਹੇ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਕੀ ਹੈ

[13] ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 44
[14] (1973) 2 701

ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ', 'ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਲੁਕਣਾ' ਅਤੇ 'ਦਾਅਵਾ' ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਂ ਉਚਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ
ਇਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ..."

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ 15 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ. ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ 16 ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ;
ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ 17 ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ 18 ਅਤੇ ਰੱਖੋ:

"... ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਕੰਮ
ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ..."

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 197,
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ (ਸੁਪਰਾ), ਪੁਖਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973
ਪੁਰਾਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

---

15 ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 309
16 ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43
17 ਏਆਈਆਰ 1947 ਐਫਸੀ 9
18 1948 128

ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"7. ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੜਕਾਊ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਲੋਕ ਸੇਵਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜੇ
ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ. ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੈ
ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ, ਵਾਧੂ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਸਵਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਸੇਵਕ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ
ਅਜਿਹਾ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ 197 ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਨਿਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਤੱਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਐਕਟ ਜਿੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਕਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਚਿੰਤਤ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ

ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ।
ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤੀਆ ਰਾਮਯਾ ਮੁਨੀਪੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤੀਆ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"18. ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਕੀਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਜਿੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ
ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

'ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ... ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ
ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ...'

ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 'ਅਪਰਾਧ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

19. ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਇੱਕ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਦੇ ਅੰਦਰ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਤੱਤ, ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਹਨ ਕਿ 'ਸੌਂਪਣਾ' ਅਤੇ/ਜਾਂ 'ਡੋਮੀਨੀਅਨ' ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨ 'ਇਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ' ਸੀ; ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ 'ਨਿਪਟਾਰਾ' ਸੀ; ਅਤੇ ਚੌਥਾ, ਨਿਪਟਾਰਾ 'ਬੇਈਮਾਨ' ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ
ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਪਟਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ

19 1955 287

ਐਕਟ; ਜੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸੀ,
ਜਵਾਬ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ
ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਕਟ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ;
ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ. ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਦੂਸਰਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਇਹ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ
ਫਰਕ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਇਹ।

ਪੁਰਾਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪੀ ਅਰੁਲਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ 20 ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"... ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜੇ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ. ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ..."

ਬੀ. ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ. ਕੋਚਰ 21 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"18. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ, ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਰੁਪਕੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਕਦਮਪੁਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

---

[20] ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 776

[21] (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 177

ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 161, ਜੋ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, "ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

42. ਵਿਰੂਪਾਕੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਕਦਮਪੁਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰਟਨ ਦੇ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕੋਨ, 14 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਰੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ◌ਾ◌ं ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਦਫਤਰ ਦਾ ਰੰਗ"

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦਫਤਰ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦਫਤਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਅਤੇ ਰੰਗ ਵਾਂਗ ਹੈ।

43. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਟ੍ਰੋਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

ਰੰਗ: "ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਰੰਗ" ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਹ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਚਿਹਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਫਤਰ ਸਿਰਫ ਝੂਠ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਉਪ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਇਸ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਹੈ. ਪਰ 'ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ' ਅਤੇ 'ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ'
ਹਮੇਸ਼ਾ ◌ं ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

44. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 161 (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਕਰਤੱਵ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ. ਜਦੋਂ ਉਹ (
ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਟ੍ਰੋਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਝੂਠ ਦੇ ਪਰਦੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ
ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ "ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ" ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

45. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ। (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

32. ਸੱਚੀ ਪਰਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ
ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀਆਂ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਸੀ (ਕੇ. ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ.)
1960 ਐਸਸੀ 266]). ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ
ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਰਜ਼, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹੈ

ਸੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ, ਵਾਧੂ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਾਦੂਦੀ [(2004) 8 ਐਸਸੀਸੀ 40). ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼। (ਜ਼ੋਰ
ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ)

ਸ਼ੰਕਰਨ ਮੋਇਤਰਾ ਬਨਾਮ ਸਾਧਨਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ 22 ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਆਰ[23]ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ. ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ 24; ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤੀਆ ਰਾਮਯਾ ਮੁਨੀਪੱਲੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਰਾਜ 25; ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਪੈਪਸੂ 26 ਰਾਜ; ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਸੀ. ਭਰੀ 27; ਪੁਖਰਾਜ
5. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ 28; ਬੀ. ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ. ਕੋਚਰ 29;
ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਜ ਕੌਰ 30; ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਅਹਿਮਦ ਜਾਵੇਦ ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਮਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 31 ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ:

---

[22] (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 584
[23] 1948 128,
[24] ਏਆਈਆਰ 1947 ਐਫਸੀ 9
[25] ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 287
[26] ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 309
[27] ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 44
[28] (1973) 2 701
[29] (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 177
[30] (1987) 4 ਐਸਸੀਸੀ 663
[31] (2001) 5 ਐਸਸੀਸੀ 7

25. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (1)

ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਤਰਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਕਿ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਠ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਕੇ, ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਪੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 197 (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਸ਼ੰਕਰਨ ਮੋਇਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਕੇ. ਠੱਕਰ ਜੇ. ਦਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ.ਕੇ. ਠੱਕਰ, ਜੇ ਦਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਮੌਤ।

ਕੇ.ਕੇ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.[32] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੁਪਾਕੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਕਦਮਪੁਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

[32] (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 195

"17. ਉਪਰੋਕਤ ਜੁਰਮ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ" ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਜਿਹਾ ਲੋਕ ਸੇਵਕ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਅਤੇ ੨੧੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਤਹਿਤ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਬਾਕੀ ਅਪਰਾਧ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਰੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ
27 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2012 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ, 2013 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕੇਸ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਜੋਂ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹੈਬਿਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਕਾਰਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੀ
ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 33, ਸ੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

[33] 1992 ਬੇਨਤੀ (1) ਐਸਸੀ 335

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਵਾਇਆ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਜਨ ਲਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

".. ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 28-2-1991 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਸਡੀਜੇਐਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ .. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਮਰਦ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੋ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਿਡੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ"

ਕੇ.ਕੇ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਇਹ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"11. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 (2) ਲਈ, ਇਕੋ ਇਕ ਟੈਸਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 137, ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਰਾਜ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 551, ਵੀਸੀ ਸ਼ੁਕਲਾ ਬਨਾਮ ਵੀਸੀ ਸ਼ੁਕਲਾ ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋ
ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. 1980 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ. 92 ਅਤੇ ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸੀਤਾਰਾਮ ਪਾਂਡੇ
ਉੱਤਮ (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 134). ਸੰਭਵ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਦੇਸ਼ ਸੋਧਯੋਗ ਸੀ।

12. ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਡੀ.ਟੀ. ਵਿਰੁਪਾਕਸ਼ੱਪਾ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੁਭਾਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਵਾਇਆ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼
ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਇਹ ਕੇਸ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਹੂਦੀ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਇਲਾਜ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਈ
ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ।

ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. (ਸੁਪਰਾ) ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸੱਤਿਆਵੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਠੀ, ਸਹਾਇਕ
ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. (ਸੁਪਰਾ) ਵੀ ਜੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਕੱਟੜ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਕਸਾਵੇ ਦੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਪੁਲਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ
ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ "ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ.

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। . ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਸੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ । ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ "ਅਧੀਨ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ
ਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ
ਮਦਰਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਜਾਂ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ।

ਭਾਨੂਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿੱਚ ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਦਵੇ ਵਿ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਸਬੰਧਤ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਗਾਂਜਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 330, 342, 343 ਅਤੇ 348 ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਬੰਬੂਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ। ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 64 (ਬੀ) ਜੋ ਹਰੇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਬਾਰੇ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂਚ
ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿਓ।

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਜ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ), ਡੀ.ਡੀ.
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ
ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ
ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟ ਅਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੋਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.
(ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"34. ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ (ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 44) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (1898 ਦਾ 5) ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਹੈ; ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਹੈ

ਕੀ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਐਕਟ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਾਜਬ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਪਰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਕੋਰਸ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43) ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 43) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ

ਵਰਦਾਚਾਰੀਅਰ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ: (ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ ਕੇਸ
(1956 44), ਪੰਨਾ 49, ਪੈਰਾ 20)

“20. … ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ।

……..

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪੜਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ,
ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

……...

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਟ੍ਰਿਗਰ-ਹੈਪੀ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ
ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਿਸਟਮ। ਇਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਪਰ, ਇੱਕ ਏ
ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ, 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ
ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਮਾਲਾ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਡੀ
ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਾਂਡੂ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ [(2005) 1 ਐਸਸੀਸੀ
122] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ
ਕੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਰ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ, ਜੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਇੱਕ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੁਖਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੁਖਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਲਾਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ
ਉਹ ਨੇਤਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ
ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਅਹਿਮਦ ਜਾਵੇਦ ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਜਮਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (2) ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ।
ਬੀ. ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ. ਕੋਚਰ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ
ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਸੀ

ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਡੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਰੰਗ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ।

ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਬੇਤੁਕੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197, ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

---

[34] (2001) 5 ਐਸਸੀਸੀ 7

ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਅਪਰਾਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੯੭ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੭੦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ।

ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ। ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੭੦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੯੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ

ਸ਼ੁਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕੰਮ।

ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ
ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ. ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੰਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਡੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਿਆਦ
ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੭੦ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,
ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਕਰਤੱਵ, ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉਸ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ.ਟੀ. ਵਿਰੁਪਾਕਸ਼ੱਪਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਮਾਤਾਜੋਗ ਡੋਬੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਧਾਰਾ 197 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਹ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ
ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ, ਬੇਤੁਕੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਹਨ। ਜੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਅਦਾਲਤ।

ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2012 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ
ਪੂਰੀ ਲੋੜ, ਜੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ
ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ।
ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ
ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਸੀ
ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
ਡਿਸਚਾਰਜ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

